

[Valbak.]

tempoet, men jeg skylder også at sige, at enkelte i min gruppe anser de principielle synspunkter for at være så tungtvejende, at de vil undlade at stemme.

Statsministeren (*J. O. Krag*): Jeg synes, det er et så stort og næsten historisk øjeblik, vi nærmer os, at jeg måske også bør føje et par ord ind i debatten.

Hr. Simonsen sagde, at det var i det hellige lighedsprincip's navn, vi nu vedtog dette lovforslag, og det er rigtigt. Der findes i øjeblikket her i landet ca. 900.000 funktionærer og tjenestemænd med ret til fuld løn under sygdom. Der findes 1,1 million faglærte og ufaglærte arbejdere, der ikke har denne ret. Nu siger hr. Simonsen, der jo har sagkundskab på funktionærområdet, at det til gengæld indgår i deres ansættelsesforhold, det er opvejet på anden måde, men det er jo ikke rigtigt. Der er ingen, der kan komme og hævde, at de funktionærer og tjenestemænd, der har denne ret, som den almindelige arbejder ikke har, gennemgående er dårligere stillet økonomisk end arbejderne. Der kan godt være enkelte tilfælde, hvor en arbejder tjener mere end en dårligt stillet funktionær, og der findes vitterlig funktionærer her i landet, der hører til de lavtlønnede; men man kan ikke i almindelighed påstå, at de arbejdere, der har den sygesikringsmæssigt dårligere stilling, har en bedre økonomisk stilling end de funktionærer og tjenestemænd, der har den gode sygesikringsmæssige stilling. Der foreligger her et eksempel på en klasseforskel, der er så urimelig og så grotesk, at den simpelt hen ikke lader sig opretholde i den tid, hvori vi lever. Derfor skal den ophæves, og det sker, når lovforslaget nu vedtages ved tredje behandling.

Man har gjort den betragtning gældende — vel ikke mindst fra radikal side, men måske også fra andre sider — at det ikke er sædvane her i tinget, at så store sociale ting gennemføres med så snævert et flertal, og det er rigtigt. Vi plejer at kunne forhandle os til rette.

Jeg kunne have lyst til at lade tankerne gå lidt tilbage til et andet stort socialt fremskridt; jeg tænker på folkepensionen. Der var det socialdemokratiet og det radikale

venstre, der stod sammen om at få den gennemført. Vi ville gerne have et bredt flertal — vort eget var desværre ikke så stort, som det ville have været, hvis det var i dag, vi stod sammen — og det medførte, at diskussionen om folkepensionen trak ud i årevis. Jeg mener ved en hurtig gennemgang i hukkommelsen, at vi i hvert tilfælde havde den på tapetet i to valgkampe, det kan være, det var i tre, og jeg erindrer tydeligt, at når vi kom ud på møderne og talte folkepension, så begyndte røster fra salen at sige: den kommer aldrig, vi er snart trætte af at høre om jeres undersøgelser og diskussioner. Og jeg kunne nævne navnene på adskillige meget agtede politikere, der rejste land og rige rundt og fortalte, at vi gik fallit, hvis vi gennemførte folkepensionen. Så kom det dertil, at vi ikke ville vente længere, og derefter traf socialdemokratiet og det radikale venstre aftale om at gennemføre den alene på vort meget snævre flertal. Så var der nogle andre, der fik travlt med at komme på vognen, så kom venstre og konservative, og så fik vi det brede forlig. Jeg synes altså, man skal være opmærksom på, at der har været et andet tilfælde for ikke så forfærdelig mange år siden, hvor viljen til at gøre et stort socialpolitisk fremskridt var til stede hos et lille flertal i forsamlingen, og dermed kom det store flertal. Det har det ikke gjort denne gang, og ingen skal beklage det mere, end jeg gør det, men jeg må sige, at når man står over for en så grotesk klasseforskel, som her gør sig gældende, så må vi handle, når vi har flertal til det.

Man siger, at der er usikkerhed, at sygestatistikken er dårlig. Ja, jeg tror også, sygestatistikken er dårlig. Hvorfor er sygestatistikken dårlig? Nu skal jeg ikke fremsætte udtalelser, der kan misforstås som en insinuation over for nogen, men det kunne jo tænkes, at sygestatistikken var dårlig, fordi det er arbejderne selv, der skal betale deres sygeløn i de første dage, og derfor er der ingen, der er interesseret i at lave en bedre sygestatistik. Jeg føler mig overbevist om, at i fremtiden vil vi få en fremragende sygestatistik.

Vi vil ved at gennemføre dette lovforslag give socialreformen indhold, så den ikke bare er en administrativ strukturomlægning, men en virkelig reform med socialt